

כל אחת ושר החוץ שלה

על ולדימיר וינוגראדוב, שר-החוץ של רוסיה, בוועידת האו"ם למיתרון הבעיה הפלסטינית בווינה (העולם) הוא 16.7.86.

מה קרה? העולם הזה החליט שהוא הפוליטיכור? הוא מפטר, כלאחר יד, את ארוארד שוורנדרה ממישרת שר-החוץ של רוסיה וממנה במקומו את מי שהיה שגריר הרוסים בקאהיר, ולדימיר וינוגראדוב.

זה מה שאפשר להבין מן הכתבה של אורי אבנרי על המיפגש בווינה (סנוניות שחורות בווינה). בה סופר על נוכחותו של וינוגראדוב, שתואר כשר-החוץ של רוסיה.

רני לב, אשדוד

● וינוגראדוב הוא שר-החוץ של הרמוב ליקה הסוציאליסטית הרוסית (רוסיה). ש" היא הגדולה בין 15 הרפובליקות המרכיבות את ברית-המועצות. שר-החוץ שלה הוא אכן אדוארד שוורנדרה. עם שטח של 17 מיליון קילומטר מרובעים (כ-76% משיטחה של ברית-המועצות) ואוכלוסיה של 140 מיליון תושבים (יותר ממחצית תושבי ברית-

(המשך מעמוד 3)

טעות בידו. אין מתעללים בגופה של שום אדם באשר הוא. ואין מציינים אותה לראווה במערומיה. קטיה מאזניים, ירושלים

● העולם הזה שגה ומצטער על פירסום תצלום זה.

קיי לי לא קטלני

עוד על הבומרנג (העולם הזה 2.7.86 ואילך).

זה לא נכון שכל בומרנג הוא קטלני. הילידים האוסטרליים, הקוראים לכלי זה קיילי, מייצרים אותו בשלושה סוגים: הבומרנג הקרבי (וזה כאמת קטלני); בומרנג הציד (בו הם קוטלים ציפורים במעופו); והבומרנג להנאה ולשעשועים. ראובן ברמן, באר-שבע

אם כבר, אז כבר

על טקס בחירתה של נסיכת הים התיכון במיסגרת תחרות מלכת המים (העולם הזה 30.7.86).

מה כליכך מיוחד בדבר שנסיכת הים התיכון

קיא יני

על גבי שלושה עמודים (העולם הזה 17.2.1965), השבוע קראתי אותה מחדש, והיא נראית כאילו נכתבה אך אתמול (או עמוד 8). כמעט כל ראשי הפעולה ההיא נשארו גם כיום במחנה הנכון, מי בצורה פעילה ומי בצורה פעילה-פחות. יוצא מכלל זה אורי זוהר, שהיה הרוח החיה של הפעולה אז.

השבוע ניסנו להתקשר עם אורי זוהר כדי לשאול אותו מה דעתו כיום על פעולתו אז. התפקיד הוטל על רנתי אנטלר. **הנה סיפור ההתולדה העצוב:** ביקשתי לראיין את הרב אורי זוהר. בספרר הטלפונים במערכת היה מספר טלפון בירושלים. התקשרתי. ענתה אשה, ובאדיבות רבה אמרה: "אורי זוהר כבר לא גר כאן. אבל באחת הקומות של הבית גרה מישפחה, הנמצאת איתו עדיין בירידות. הנסי אצלם."

התקשרתי עם המיטפחה. ענה קול של גבר, באנגלית. אפשר לקבל את הטלפון של אורי זוהר? קחי את אשתי, היא יודעת, ענה הגבר. "אני קרובת-מישפחה של מישפחת זוהר, אמרתי. מכירה את חיים ונעמי, הסבא והסבתא. את יכולה לתת לי את מיספר הטלפון?"

"כן! השיבה באדיבות האשה. התקשרתי עם ביתו בירושלים. אחרי חמישה צילצולים ענתה לטלפון אשה בקול נעים אבל תוקפני.

"אפשר לדבר עם אורי זוהר?"
"מי רוצה אותו?"
"מהעולם הזה."
"הוא לא בבית."
"מתי יהיה?"
"לא יודעת, כאילו עניין את רוצה אותו?"
"אני רוצה לראיין אותו."
"הוא לא בבית. תני את מיספר-הטלפון, ואם ירצה יתקשר אליך."

נתתי והוספת: "אם לא יתקשר עד מחר בבוקר, אפשר להבין שהוא לא מעוניין בראיון?"

"כן אפשר להבין". טריקת טלפון.

כעבור כמה דקות החלטתי להתקשר שנית, ולהסביר שכל כוונתי בראיון טלפוני על עניין שטח 9.

אחרי צילצול אחד ענה אורי זוהר. "כן" הוא אמר. טרקתי את הטלפון. קשה היה לי להאמין שהחורים-בתשובה משקרים במצח נחושה. טרקתי כדי שלא להעליב אותו בכך שיידע שאני יודעת שהוא משקר.

צילצלתי שוב. הפעם ביקשתי מאחד הגברים במערכת שידבר במקומי. ענה קול של בחור צעיר: "אורי זוהר מחוץ לעיר" אמר. "תתקשר מחר."

התקשרתי למחרת ביום בבוקר. הקול הנשי הנעים והתוקפני היה מן העבר השני. "אפשר לדבר עם אורי זוהר?" "הוא לא בבית."

"מרבירים מהעולם הזה?" "אמרתי לך, הוא לא בבית!" טריקת טלפון. כסר הכל רציתי לשאול אותו כמה שאלות על שטח 9, כפי שאידיגן את ההפגנה הגדולה בשנת 1965 נגד הפקעת ארמות הערכים בגליל. וגם רציתי לשאול אותו קצת על העיר החרדית עימנואל שבשומרון. ועל הפקעת ארמות הערכים בגדה.

א.א. אביא

הראיון שערכה הפנה ברק עם ג'ון דמיאניוק, החשוד בפישעי-מילחמה במחנה ההשמדה טרבלינקה, הוא סקופ עולמי.

אך הופיע הגליון האחרון, ובו החלק הראשון של הראיון, והטלפונים החלו מצלצלים. סוכניות-הידיעות הבינלאומיות המטירו עלינו שאלות. איך נערך הראיון? מתי? היכן? בארץ רעדו אמות הסיפים בכמה מוסדות. עיתונאים בעלי-חוש הבחינו מייד שוהו ראיון אותנטי. רק עיתון אחד — הצהרון חדשות — פירסם את השמועות האוויליות שהופצו עליי. גורמים מסויימים, כאילו קרה משהו לא-כשר, כאילו נערך הראיון באמצעות פורץ-הדין, או באמצעות המיטפחה. ועוד גרסות מטופשות. באחד הימים בוורא יהיה באפשרותנו לגלות איך נערך ראיון חסר-תקדים זה. זה יהיה סיפור גדול. בינתיים אנחנו כבולים עליי החובה שלא לגלות מקורות-מידע. אני יכול לומר כיום רק זאת: זהו ראיון

מראיינת ברק סקופ

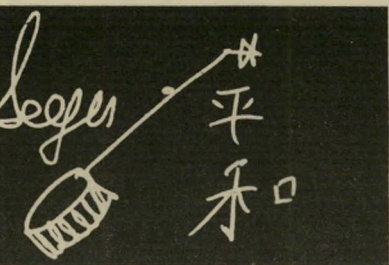
אותנטי. כל מילה בו נאמרה עליידי ג'ון דמיאניוק. הפנה ברק הוסיפה תרומה חשובה לסידרת הסקופים הגדולים של העולם הזה.

היום מותר לשקר

אין מאריע היטוב במאבק על הצדק וזכויות-האדם במדינה כאז 1950 שבו לא היה העולם הזה מעורב. כך גם בהפגנות הגדולות נגד שטח-האש 9, לפני 21 שנים.

השבוע בוטל שטח-האש, והוחזרו הארמות לבעליהן. קשה לומר שההפגנות הן נשאו פרי מיידי. אך ניתן לומר כי ההחלטה של השבוע הוכיחה כי צדקנו אז.

העולם הזה היה העיתון היחידי במדינה שליוח או את ההפגנות וסיקר אותן בהרחבה ובהתמדה. ולא במיקרה. הייתי בין המארגנים. השתתפתי ברוב הישיבות האירגוניות ועמרתי בראש צוות-הסיקור של העולם הזה. תמונות העולם הזה שצולמו בעת ההפגנות מראות את ראשי הפעולה: אורי זוהר ודן בן-אמוץ, אריה זקס ואשתו דאז גבי אלדרו, יעקב אגמון וגילה אלמגור. נתן ילין-מור ויגאל תומרקין. עמוס קינן ואמנון ויכרני ועוד ועוד. אחרי ההפגנה הגדולה ביותר פירסמנו כתבה

חתימת סיגר ביפאנית זה אחרת

רשתי סגנוניתיה. בדרך-ל בחירת מלכת המים קפצו בקאונטרי קלאב בכפר בילו, שבו נערכה בחירתן. לברכה של מים קרים? האם מישוהו אמר שעומדים לבחור את מלכת המים החמים?

ורר אירפז, תל-אביב

סיבה למסיבה

על מסיבת יום-ההולדת של הזמר שמוליק קראוס. בהגיעו לגיל 51 (ולילות ישראל, העולם הזה 30.7.86). בטלוויזיה שר יונתן גפן 39 זה גיל מגעיל".

בהעולם הזה עושים טראסק מזה שלשמוליק קראוס מלאו 51. מה הולך פה? פעם היו ימי-הולדת מכובדים — ברמיצווה בגיל 13, בגרות בגיל 18 ואחר-כך 120, 80, 120... ירדנה הנרל, ראשון-לציון

הייווה, הייווה

על פשר חתימתו של הזמר פיט סיגר במיכתב-הוקרה ששלח לאורי אבנרי כאשר קרא על מסע-השלום שלו ושל חנא סיניורה בארצות-הברית (יומן אישי, העולם הזה 16.7.86).

ראשית, אני שמח מאוד לקבל כאן את העולם הזה.

שנית, המשובט ביפאנית, מימין לחתימתו של פיט סיגר, אינו שמו ביפאנית, כי אם "שלום" ביפאנית (הייווה). גבי טוקטלי, טוקיו

● וכלי הנגינה שליד החתימה אינו תוף. כפי שנכתב בטעות. כי אם בנגו. כלי-הנגינה בעל חמישה המיתרים שהפך לסמל זמרי-העם האמריקאיים.

לא ראש ולא סיכסוך

על קשריה המיסחריים של קבוצת 11 סוכני ביטוח (תשקיף, העולם הזה 6.8.86).

נכון שהתחלנו לעבוד גם עם כללי-ביטוח. אבל:

- לא נכון שעזבנו את מיגדל.
- לא נכון שיש לנו סיכסוך עם איזו כהן. מנהל האגף האלמנטרי של מיגדל.
- לא נכון שיש לנו איזה קשר לסיכסוך בין איזו כהן לעוזי לוי, מנכ"ל מיגדל.
- לא נכון שאני עומד בראש קבוצת הסוכנים. יהודה פורטנרני, חדרה

המועצות) זכאית רוסיה לשר-חוץ משלה.

הסקוטים אינם

מאמינים במטבעות

על העובדה כי לסקוטלנד נבחרת כדורגל משלה (העולם הזה 11.6.86).

בניגוד למה שאורי אבנרי כתב, בהקשר להופעת הנבחרות השונות במונדיאל סקוטלנד מעולם לא נכבשה עליידי האנגלים. במאה ה-13 האנגלים אומנם ניסו את כוחם בזה, אך הסקוטים גירשו אותם מארצם (בקרב ההכרעה בסטירלינג, בשנת 1314) 300 שנה לאחר מכן אף הפך בנה של מלכת סקוטלנד, מאריה סטוארט, הלא הוא גיימס הששי, למלך אנגליה, ביורשו את הכס כגיימס הראשון.

כיום לסקוטלנד יש 71 צירים בפרלמנט הבריטי בלונדון, וכל חוק המחוקק שם צריך אישור מיוחד כדי שיהיה גם על סקוטלנד.

אם, למשל, הכניסו לאחרונה למחזור באנגליה מטבע בעריר של לירה שטרלינג אחת, הרי סקוטלנד נשארה בשלה ומסתפקת בשטרות של לירה שטרלינג בלבד (המונפקים לא עליידי הבנק של אנגליה אלא עליידי חמישה בנקים מקומיים המורשים לעשות זאת).

רות שירטון, גלסגאו. סקוטלנד

כה אמר ממבוש

בראשית שנות ה-60 היה כפר האמנים עין-הוד רק בראשית דרכו והיחסים בין האמנים שהתיישבו בכפר לא היו בדיוק אמנותיים, כפי שדיווח העולם הזה בגיליון שהופיע השבוע לפני 25 שנה:

● כשביקרה הפסלת חנה אורלוב בעיך הוד, אמרה למוכתר הכפר, איצ'ה ממבוש: "איזה מין ישוב אתם? בכל ישוב צריך להיות מוהל, שוחט רב, ולכם אין שום דבר." השיב לה ממבוש: "מועל כבר היה כאן, שוחט כל אחד שוחט כאן את השני. ורבו אני רב עם כולם"